

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 99 711 Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 300 000 Kč,
- [redacted] (st.), nar. [redacted], bytem [redacted], částku 200 000 Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku 300 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted], se odkazují se zbytky uplatněných a nepřiznaných nároků na přiznání nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních adhezních výrocích týkajících se Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR a Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR a ve výroku o vině a trestu zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích byl obžalovaný uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1,2 tr. zákoníku a byl mu uložen peněžitý trest ve výměře 250 denních sazeb po 200 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 50 000 Kč. Dále pak bylo rozhodnuto tak, že tento peněžitý trest se mu povoluje hradit ve splátkách, a to vždy ve výši 2 500 Kč měsíčně splatných nejpozději k 15.dni v daném kalendářním měsíci počínaje právní mocí tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas. Dále pak mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v trvání dva roky. Následně pak bylo rozhodnuto podle § 229 odst. 1 tr. řádu, když poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra a poškození [redacted] st., [redacted] pak byli odkázáni s nároky na náhradu škody, popř. nároky na náhradu nemajetkové újmy, na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění se obžalovaný jednání dopustil tak, že *dne 12. prosince 2021 v 17:00 hodin na silnici II. třídy číslo 141, v km 32,629, mimo uzavřenou osadu, v katastru obce [redacted], okres Prachatice, se jako řidič osobního automobilu tovární značky Peugeot 206 [redacted], RZ: [redacted] (CZ), v rozporu s ustanoveními § 4 písm. a), písm. b) a § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neobrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, své chování nepřizpůsobil dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích a neřídil se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, když v důsledku nesprávné techniky jízdy při projíždění mírné, přehledné pravotočivé zatáčky přecházející v přímý úsek, kdy zároveň upravoval zatměvání vnitřního zpětného zrcátka, uvedl své vozidlo do bočního smyku, následkem čehož přešel do protisměrného jízdního pruhu, kde se pravým bokem vozidla Peugeot 206 [redacted] střetl s pravou přední částí protijedoucího osobního automobilu tovární značky [redacted], SPZ: [redacted] (CZ), který řídil [redacted], narozený [redacted], po střetu s vozidlem vyjel vlevo mimo pozemní komunikaci, kde na přilehlém poli bavaroval, a při této dopravní nehodě utrpěla řádně připoutaná spolujezdkyně, sedící na pravém předním sedadle, [redacted], narozená [redacted], těžká zranění, na jejichž následky na místě dopravní nehody zemřela, přičemž bezprostřední příčinou smrti bylo neúplné odhmoždění prodloužené míchy od Varolova mostu, a dále řidič [redacted] utrpěl tržnou ranku hlavy, zhmždění brudníku, zhmždění levé nohy a zhmždění kyčle vpravo, přičemž tato zranění jej omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nepřekračující jeden týden.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

3. Proti tomuto rozsudku pak v zákonem stanovené lhůtě podali odvolání poškození, kteří byli zastoupeni zmocněncem Mgr. Janem Röhrichem a jednalo se o [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] st., [REDACTED]. V odvolání pak bylo namítáno, že napadený rozsudek v části rozhodnutí o uplatněném nároku poškozených je nesprávný. Soud prvního stupně při svém rozhodování o uplatněném nároku na úhradu nemajetkové újmy pochybil, když vycházel jednak ze špatných výchozích údajů a dále výrok o náhradě nemajetkové újmy dostatečným způsobem neodůvodnil. Souhlasí s okresním soudem v tom smyslu, že za kritérium pro výpočet výše nároku na náhradu nemajetkové újmy u osob zesnulé nejbližších pak lze považovat dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené. Nesouhlasí pak s výpočtem a způsobem tohoto výpočtu dvacetinásobku soudu prvního stupně, kdy vycházel mylně z dvacetinásobku částky 34 835 Kč. Zřejmě pak použil zdroj, a to informace internetových stránek Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR. Tento zdroj však neposkytuje informaci o průměrné hrubé měsíční nominální mzdě přepočtené na počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2020, ale pracuje s údaji pro vyhodnocení dat nařízení č. 536/2021 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2018, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2018 a násl. Tento zdroj pak je pro určení výše náhrady nemajetkové újmy zcela nepoužitelným. Pro určení průměrné měsíční mzdy tak mělo být vycházeno, jak činila i poškozená Česká podnikatelská pojišťovna, z dat zveřejněných Českým statistickým úřadem, kdy podle Českého statistického úřadu v roce 2020 dosáhla průměrná mzda výše 35 611 Kč. Jelikož tedy soud prvního stupně chybně vypočetl dvacetinásobek průměrné měsíční mzdy za rok 2020, je jeho následné odůvodnění rovněž nesmyslné, neboť je postaveno na úvaze soudu prvního stupně, že Česká podnikatelská pojišťovna pak vyplatila otci a matce nezletilé plnění nepatrně převyšující násobek stanovený citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu. Česká podnikatelská pojišťovna naopak vyplatila každému z rodičů zesnulé částku 712 220 Kč, tj. 20x 35 611 Kč. I přesto pak opět okresní soud vycházel ze skutečnosti, že ČPP vyplatila částku 969 700 Kč + 15 520 Kč, co by postrádalo jakoukoliv logiku i ze strany ČPP. Ohledně poškozené [REDACTED] pak soud prvního stupně uvedl, že se pohybuje v rámci, který stanovil Nejvyšší soud. K nároku poškozených prarodičů zesnulé se pak soud prvního stupně omezil na podotknutí, že částky vyplacené ČPP ve výši 1/3 uplatněného nároku jsou ciframi, které nejsou dle právního názoru soudu zcela zjevně nepřiměřené, neboť se jedná o vzdálenější příbuzné. Tato konstatování ve vztahu k nároku poškozené nezletilé [REDACTED] a zmíněného právního názoru soudu prvního stupně jsou však zcela neodůvodněné. Nelze tak souhlasit s odkazujícím výrokem okresního soudu na řízení ve věcech občanskoprávních. Navrhoval pak ještě výslech všech zmiňovaných poškozených, aby objasnili příbuzenské poměry. Rovněž pak byl navrhován výslech strýce, který poměry v rodině znal a mohl by tak objasnit i tyto skutečnosti. Závěrem pak je navrhováno, aby byl napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a nemajetkové týkající se shora uvedených poškozených zrušen a krajský soud rozhodl ve věci sám tak, že uloží odsouzenému povinnost uhradit poškozeným náhradu újmy v uplatněné výši, případně, aby věci vrátil soudu prvního stupně k dalšímu rozhodnutí.
4. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

5. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. V řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledal, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem byly dodrženy veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Dále pak je zjišťováno, že nalézací soud v této věci provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 5 tr.řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybnosti. V tomto směru je pak nutné uvést, že obžalovaný prohlásil vinu a okresní soud toto prohlášení viny přijal, a to v průběhu hlavního líčení dle ust. § 206 odst. 4 tr.řádu. Je zcela evidentní, že mimo jiné se jak obžalovaný, tak státní zástupce bezprostředně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání do výroku a trestu a soud se pak zabýval pouze a jenom nároky na náhradu škody.
7. Pokud pak se jedná o důkazní návrhy, zejména pak výslech poškozených a případně i strýce, blízkého příbuzného okruhu těchto poškozených, pak musí krajský soud uvést, že tento důkazní návrh shledal jako nadbytečným. V tomto směru pak si lze jen těžko představit, že by do věci tyto výslechy přinesly nové skutečnosti než ty, které jsou jednak předmětem uplatněného nároku na náhradu újmy a škody, tak jak je uvedeno na č.l. 215 a násl. včetně vyjádření jednotlivých rodinných příslušníků, tedy otce, matky, sestry zesnulé a dále pak prarodičů ze strany otce a matky zesulé. V tomto směru pak krajský soud nedoplňoval dokazování a má za to, že lze na základě těchto listin a provedeného dokazování v rámci hlavního líčení rozhodnout.
8. Odvolací námitky poškozených, zastoupených zmocněncem, pak shledal krajský soud jako opodstatněné, a to pro následné důvody.
9. Podle § 2959 o.z. při usmrcení odčiní škůdce duševní útrapy mimo jiné manželů a dítěti peněžitou náhradou vyžadující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Citované a jiné ustanovení občanského zákoníku a ani žádný prováděcí předpis nestanoví konkrétní částky, které náleží z titulu duševních útrap osob, jež jsou blízké osobě usmrcené. Za tohoto stavu je na soudu, aby konkrétní částku stanovil s ohledem na povahu a okolnosti každého individuálně posuzovaného případu, současně však při respektování předem jasných a pevných kritérií, jak jsou tato dnes již vymezena řadou judikaturních rozhodnutí.
10. V souladu se závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR vydaného ve věci vedené pod sp. zn. 7 Tdo 1485/2019 je pro posuzovaný případ stanovena základní částka oprávněné náhrady náležející otci zesnulé [redacted], nar. [redacted] a matce [redacted], nar. [redacted] za ztrátu dítěte dvacetinásobkem průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené, tedy částka 712 220 Kč (20x 35 611 Kč). U obou rodičů zesnulé pak s ohledem na standardní rozhodovací praxi zdejšího krajského soudu byla tato základní částka navýšena jednak o 20 % z důvodu vedení společné domácnosti a o dalších 20 %, kdy se jednalo o velmi nízký věk zemřelé poškozené, která v podstatě měsíc před dopravní nehodou dovršila 18-ti let. Dále pak se jednalo o prvorozenou dceru, jednalo se o zletilou na prahu dospělosti, která měla podstoupit studium na vysoké škole a měla se tak i mimo jiné podílet ekonomicky na chodu domácnosti. Jednalo se tak u obou rodičů zvýšení o 40 %. Dle krajského soudu pak náležela poškozeným otci i matce zesulé na náhradě nemajetkové újmy částka ve výši 997 108 Kč pro každého.
11. Ohledně nezletilé poškozené [redacted], nar. [redacted] pak bere krajský soud za základ 14-ti násobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené, tedy částka 498 554 Kč. Rovněž pak dle ustálené judikatury krajského soudu pak tato částka byla u sestry zesulé zvýšena o 20 %, a to z důvodu sdílení společné domácnosti, kdy mimo jiné pak, jak vyplynulo z vyjádření otce a

uplatněného nároku, tak obě sestry sdílely jednak společnou domácnost a byly si velmi blízké včetně sdílení společného pokoje. Z tohoto důvodu pak náleželo této nezletilé poškozené plnění ve výši 598 2605 Kč.

12. Ohledně prarodičů pak bylo rozhodnuto tak, že jejich nároky se odvíjí na stejné linii jakožto sourozenec a měl by být pro výplatu těchto nároků použit 14-ti násobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené. V tomto směru pak dle krajského soudu náležela prarodičům zesnulé, tedy [REDACTED], [REDACTED] st. a [REDACTED] částka ve výši 498 554 Kč. S ohledem na to, že poškození se v tomto směru připojili pouze s částkou, a to [REDACTED] 400 000 Kč, [REDACTED] st. 300 000 Kč, [REDACTED] částkou 400 000 Kč, pak krajský soud akceptoval jejich požadavky a v plné výši jim tyto nároky přiznal. Je zcela evidentní, jak vyplývá z vyjádření těchto jednotlivých poškozených, že je ztráta prvorozené vnučky velmi a citelně zasáhla. S rodinou se velmi často navštěvovali. Vzdálenost bydliště prarodičů [REDACTED] a [REDACTED] st. z [REDACTED] je pouhopouhé 4 km a vzdálenost bydliště babičky [REDACTED] ze [REDACTED] do [REDACTED] je cca 8 km. Je evidentní, že v tomto směru docházelo, jak vyplývá z vyjádření na č.l. 217 násl., že se rodiny velmi často navštěvovali, bydleli v podstatě v okruhu do deseti kilometrů a mimo jiné pak prarodičů zajišťovali i případnou péči o vnučky, když o to byli požádáni rodiči zesnulé. V rámci tohoto pak nebyly zjištěny žádné negativní vztahy v rámci tohoto rodinného prostředí a krajský soud nemá důvodu nevěřit vyjádření jednotlivých poškozených, tak jak byly sepsány a doloženy do spisu.
13. Je nepochybné, že Česká podnikatelská pojišťovna plnila jednotlivým poškozeným, a to již před vyhlášením rozsudku v této věci. Jak je zjišťováno ze spisu a i z rozsudku okresního soudu, pak na náhradě nemajetkové újmy pojišťovna vyplatila otci a matce zemřelé částku 712 220 Kč každému z rodičů (20x 35 611 Kč). Poškozené nezletilé [REDACTED] pak byla pojišťovnou vyplacena částka 498 554 Kč (14x 35 611 Kč). Dále pak poškozené [REDACTED], babičce zemřelé, byla vyplacena pojišťovnou částka 100 000 Kč, stejně tak byla vyplacena [REDACTED] st. částka 100 000 Kč a stejně tak [REDACTED] jakožto prarodiči částka 100 000 Kč, když se jednalo cca o 2,8 násobek. Tyto úhrady jsou pak doloženy a vyplývají z č.l. 259 spisu.
14. S ohledem na shora uvedenou skutečnost, tedy výplatu stran pojišťovny, pak krajský soud přiznal v rámci tohoto rozsudku rozdíl mezi vyplacenou a přiznanou částkou. Na základě shora uvedeného pak proto bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný je povinen podle § 228 odst. 1 tr.řádu zaplatit na náhradě nemajetkové újmy (rozdíl mezi vyplacenou a přiznanou částkou), a to otci [REDACTED], nar. [REDACTED] částku 284 888 Kč. Matce zesnulé [REDACTED] pak je povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy rovněž částku 284 888 Kč. Nezletilé poškozené [REDACTED] je pak obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy částku 99 711 Kč. [REDACTED] pak byla přiznána částka 300 000 Kč, [REDACTED] st., nar. [REDACTED], částka 200 000 Kč a [REDACTED], nar. [REDACTED] pak částka 300 000 Kč. Krajský soud znovu zdůrazňuje, že se jedná o rozdíl mezi vyplacenou a přiznanou částkou stran České podnikatelské pojišťovny.
15. Na tomto místě se patří pak zdůraznit, že nebylo shledáno ni čehož, coby svědčilo pro to, že přiznání nároku nemajetkové újmy poškozeným by pro obžalovaného mělo být po majetkové stránce lividační, neboť není shledáno žádných skutečností, které by opravňovaly aplikaci postupu podle § 10 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla ve znění pozdějších předpisů).
16. V tomto směru pak ještě krajský soud zmiňuje, že ztráta milovaného dítěte je jednou z nejhorších lidských tragédií. Není pak jediného důvodu pochybovat o tvrzení ve vyjádření všech poškozených, že tyto důsledky prožívané traumatickou událostí budou pociťovat v podstatě do konce svého

života. Z tohoto důvodu pak bylo zejména u otce a matky zesnulé navýšeno odškodnění v rozsahu 40 % základní výměry.

17. Nad rámec přiznaného odškodnění byli pak poškození, a to [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED] odkázáni se zbytky uplatněných a nepřiznaných nároků na přiznání nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
18. Ohledně poškozených [REDACTED], [REDACTED] st. a [REDACTED] pak nebylo rozhodováno dalším odkazujícím výrokem, neboť jejich požadavky nepřekročily 14-ti násobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené, krajský soud tak respektoval výši jejich požadavků a přiznal je zcela.
19. Ohledně adhezního výroku týkající se poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR a Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR zůstal napadený výrok nedotčen stejně jak ve výroku o vině a trestu.
20. Na základě shora uvedeného pak bylo rozhodnuto tak, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 6.9.2022

JUDr. Jiří Št'astný v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková